Süs löid märki männä külge,
Armi aia teibäässe.
5. Wennäkene, ella wella,
Kui lähäd neiud kossjemaie,
Omal naista otsimaie,
Ehitä oma obene,
Kehitä oma kübärä,
Pane piäle paabu sulge,
Arju maa anide sulge,
Kuura maade kuke sulge,
Viru maa waresse sulge;
Pane täkud tärnidesse,
Lina lakad lintidesse,
Sabad saksa taaderisse.
Süs lähäd maale söitemaie,
Ilmale ilu tegemä.
Tetre lennäs tii ääresta,
Parti raputas pajosta,
Mötus metsä keskeelta;
Irmutas üwä obese;
Obo ette eitelemä,
Minu weli-äkiline,
Tömmas mööka tupestagi,
Pidi raidma ratsu piädä,
Ukkama üwä obese.
Öde wennä palwiille;
„Kulla wendä, ella wendä,
Ärä sina raiu ratsu piädä,

Ukka sa üwä obesta,
Ei sull taader tantsi tiida,
Raha mark ei marsi maada."
Wend wött' öe öpetusta,
Öe noore nuumimista:
Ei ta raidnud ratsu piädä,
Ukanud üwä obesta.
Söitis neidiste kodoje.
Alt tema ajas alli rauad,
Körwi kannussed kaotas,
Omal neidud otsides.
Ajas ta halli rehe alla,
Panni teki saani piäle,
Teese teki alli piäle,
Kolmas kulla körwi piäle.
Siält pidi äidä annetama,
Kallist wällä kannetama.
Tuudi wällä tungel päidä,
Kanneti kusi sabasid;
Ei tahtnud söna könelda,
Omas kaasas uinutada;
Nende silmäd juusid wetta
Minu ilusa alli piäle,
Minu kulla körwi piäle,
Särjä sappi saani piäle.
6. Neidu eitis öhtaje magama,
Nägi und magadessaagi;
Töusis ommoko ülesse,